

PODKACIE (1) *sb n*

N sg podkaci(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Pomocnik kata, przesłuchujący i dozorujący w czasie tortur [kogo]: Quaestionarius, quaesitor id est inquisitor, examiner, Ten który yeft ná to wyładzón áby słuchawał tákowych ípraw około złoczyńtwá/ burgrábia á od niego foritarz złoczińców/ opravca/ podkácie. *Mqcz* 336b.

Synonimy: forytarz, opravca.

JB, AL